

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 14. Iter S. Pauli. Miracula S. Petri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

conflictu fufus, quam cladem Judæi ju-
ftitiæ divinæ vindictam credidere ob il-
latam S. Joanni Baptiftæ necem, quem
idem Herodes instinctu Herodiadis in car-
cere decollari jufferat.

Sæculum I.
A. C. 37.

§. XIV.

Iter S. Pauli. Miracula S. Petri.

Tres a conversione Sauli anni effluxerant; jamque Judæi Damasceni ultra prædicantem ferre non poterant; consilio ergo inito, decretum est, eum interficere. Ne manibus eorum elaberetur, a Præfecto, qui urbem pro Rege Areta tenebat, obtinent, ut custodirentur portæ. Tum Saulum tanquam exploratorem deferunt; veri speciem præbuit, quod haud multo ante ex Arabia rediisset. Sed hæ fraudes Saulo innotuere; & a fratribus per fenestram ex urbis muris in sporta demissus est. Sic liber venit Jerosolymam, ut videret Petrum; non sola ductus curiositate, ut, qualis esset facies ejus, sciret, nec necessitate, ut in doctrina Christi firmaretur, hanc enim immediate a Jesu Christo acceperat, sed ut eum novisset, & Ecclesiæ Capiti honorem exhiberet. (*)

Gal. 1. 18.

Act. 9. 23.

2. Cor. 11. 33.

Gal. 1. 18.

Hier. in Ep.
ad Gal.

Chrys. ibid.

Jerofo-

(*) Hic Fleurius S. Petrum, sicut & alibi sæpius Summum Pontificem, vocat Caput Ecclesiæ.

Sæculum I.

A. C. 37.

Act. 9. 26.

Act. 22. 17.

Jerosolymæ Saulus omnibus discipulis erat timoris causa, qui sibi persuadere non poterant, ipsum esse Christianum; sed Barnabas eum ad Apostolos duxit, eisque conversionem illius narravit. Tum Saulus quindecim diebus cum Petro mansit; alium autem Apostolorum vidit neminem, nisi Jacobum fratrem Domini. Quadam die in templo orans, in extasin raptus, vidit Jesum dicentem sibi: *Egre-*
dere

fiæ. Anonymus II. in Paragrapho II. suarum observationum Fleurium blasphemiam arguit, quod Summum Pontificem in ordinem reliquorum Episcoporum redigat, atque eum jure deponendi Episcopos spoliet. Quod vero immanis accusationis affert argumentum? Fleurius dicit, multos Episcopos non a SS. Pontifice, sed in Conciliis fuisse depositos; id autem nemo in Historia Ecclesiastica vel mediocriter versatus ignorat. Cæterum Fleurius Episcopos a SS. PP. fuisse legitime depositos, translatos, excommunicatos toties, quoties id factum, fidelissime narrat. Quod vero Fleurius non omnia jura, quæ hodie Summo Pontifici competunt, eo modo, & immediate e jure Divino acquisita esse credat, sicut Anonymus noster vellet, virum blasphemum furore supervacuo proclamat. Ipse Anonymus fatetur, Fleurium dicere, ideo aliquos Patriarchas in Oriente a SS. Pontificibus fuisse depositos, quia alium non habebant Superiorem; estne hoc Papam in ordinem aliorum Episcoporum deprimere?

Sæculum I.
A. C. 37.

dere *Ierosolyma*, nec enim testimonium, quod mihi reddis, accipient. Respondit Saulus: Domine, sciunt me in carcerem misisse, & curasse flagellari per Synagogas, qui in te credebant; cumque effunderetur sanguis Martyris tui Stephani, quod ego fuerim præsens, & consentiens, & pallia eorum custodiens, qui eum lapidabant. Jesus vero: vade; mittam te ad nationes remotas. Vere autem Hellenistæ, quibuscum disputabat, quærebant causam, ut ipsum morti darent. Quod ubi agnoverunt Discipuli, eum Cæsaream deduxerunt, & inde miserunt in Tarfos. Aliquo tempore per Syriam, & Ciliciam ibat. Ecclesiæ vero Judææ non noscebant vultum ejus, sed tantum conversionem sciebant, & dabant Deo gloriam.

Gal. I. 21.

Tum quidem Ecclesia pace fruebatur in Judæa, Galilæa, & Samaria, & crescente Fidelium ædificatione, ambulant in timore Dei, Spiritus S. consolatione perfusi. Eo tempore S. Petrus iter facere ad omnes Fideles constituit. Venit primum in Lyddam, ubi Paralyticum nomine Æneam sanavit. Hoc miraculo habitatores Lyddæ, & Saronæ conversi. Inde a Discipulis rogatus, venit in Joppen, ibique deduxerunt eum in quoddam cubiculum, ubi alicujus mulieris, nomine Tabithæ funus jacebat, paulo

Act. 9. 31.

Hist. Eccles. Tom. I,

C

lo

Sæculum I.
A. C. 37.

lo ante defunctæ, cujus vehementi desiderio omnes tenebantur propter largas, quas distribuere solita fuerat, in pauperes eleemosinas. Eam S. Petrus ad vitam revocavit, quod denuo multis ex Joppe conversionis occasio fuit. Moratus est ibi Petrus multo tempore, habitans in domo Simonis coriarii.

§. XV.

Judæi Alexandria male habiti.

Jos. XVIII
ant. c. 8.
Phil. in Flac.
p. 968.

Anno secundo Imperii Caligulæ, Jesu Christi trigesimo octavo novus Rex Judæorum Agrippa licentiam a Cæsare proficiscendi in Palæstinam petiit. Consensit quidem Caligula; ne autem per Syriam viam rectam iret; sed per Ægyptum suavit; venit ergo Alexandriam, qui populi, cum Judæos odissent, & æmulatione, quod Regem haberent, torquerentur, Agrippam publice ridiculum facere optabant; accessit non leve incitamentum, tacita nempe Flacci, qui Ægypto præerat, approbatio, cui se gratissimum facturos scirent, quod ei præter in Judæos odium, valde invidiosa esset hujus Regis præsentia.

Erat Alexandria quidam nomine Carabas, stultitia notissimus, qui sæpe nudus per urbis plateas deambulabat, juvenutis risus, & ludibrium. Hunc du-

cunt